

a ze jeho narječec, so won Džiw bes Rusy
czinicz dyrbi.

Alle Krystus wroczi jeho, a praji: Pišane
steji: Ty nedyrbišch Boha spytowacz.
Pšchetož tulej šu Sfhodzenki a Trepena,
tehdla neje Rusja, so ja delje sfoczu.
Dofelž da ja bes Stracha po tych Trepenach
delje hiež možu, da by neprawje bylo, so šo
ja bes Rusy a Porucznoszje Božeje do Stra-
cha podacz zyl.

To je tež nusna a wuzitna Wuczba, so to
rjeka Boha spytowacz, dyž njechtowot
teje praweje Porucznoszje wotstupicz,
a bes Božeho Słowa nješto nowe aby
wošebne spocječez, kajž Michojo a Nonny
czinja; czi nemdruja se šamo wumyšlenej
Muternoszju, wušwola šebi česche Žiwenje,
praja potom, so je to Krystus poruczil,
dyž praji: Wo stajšchitko a poj šamnu;
tudy neje jeno šamnosom, ale tež Pišmo
(praja woni). Alle tudy widzišch ty,
so Czert tež s Pišmom wokoło fhodzicz
a Ludzi snim jebacz može, ale to je ton
Smolk, so won to Pišmo zyle newo-
šme, ale jeno tak wele, hacž jemu kje-
ho Wjezy šluži, sčtož jemu nešluži, to won
wohnkach woštaji, a nepraji niczo wot teho.

Czi Sašochěžjejerjo czinja tež tak,
woni jara wele wot Pišma rječja, fak šo
ničto na žane Stworenje spuščecz, ani šo
jemu dowjericz nedyrbi. Potom praja
woni, Cženza je tež Stworenje, pšchetož
wona kewaš niczo neje, hacž jeno Woda,
tehdla nedyrbimy my na tu Cženzu žane
Dowjerenje stajicz, ani šo na nju spuščecz.
Czi nochzedža Božu Radu we Cženzu
wjericz, ale ju s Rukomaj pšchimacz.
Pišma maju doš, ale na tym je ležane,
so woni to Pišmo prawje newučja.
Pšchetož dy by Bože Słowo tudy
nestalo a šo tak nemjeto pola Jan. 3.
Jeli so šo sčtu šnoweho narodži s
Wody a s Ducha, da won

nemože do nebeskeho Kralestwa
pšchindž, da by neprawje bylo, Božu
Radu we Cženzu aby wtej Wodzi
pytacž zycz: ale tudy steji Bože
Słowo twerdže. Mark. 16. Sčtuž
wjeri a cženy je, ton budže šbožny,
pšchetož wono dyrbi Wjera a
Cženza, Słowo a Woda romadži
bycz. To czi šlepi Ludjo widzicz
nochzedža.

Tak wobara šo Krystus tež temu
Cžertej, a wotmolwi jemu: Dyž ja po
mojich Wuczach fhodžu, kajž mi
Boh poruczil je, da ja derje wjem,
so czi Jandželjo pšchimni šu, a
namne kedžbowacz a me šwarnowacz
dyrbja. Tak tež dyž Džeczo wšwojej
džeczazej Pošluschnošzi žiwe je,
Nan a Macž, Wotrocžy a Džowki
šo po šwojim Šamezi a Powola-
nju šadžerža, a jich pšchi tym
Nesbožje potrechi: da ze jich Boh
pšches šwojich Jandželow wumoz,
a jim pomhacz. Wustupja pak
woni štajkeho Wuczja, da nedyrbja
czi Jandželjo pšchi nich bycz.
Tak dyrbi jim Czert kojždu
Sčtundu Sčiju šlamacz moz;
Kajž won to tež pšches Bože
Dopusččenje husto czini, a to šo
jim prawje štane, pšchetož woni
nedyrbeli šebi nowe Wuczje
czinicz, dofelž to Boha spytowacz
rjeka.

To pak je tajke Spytowanje,
kotrež ničto nesrošemi, kiba so je
spytat je. Pšchetož ru-
nje jako to prijene na Sazwysłowanje
czjeri, tak czjeri tuto na Krobloš
a na tajke Sčutki, kotrež ani
Bože Słowo, ani Porucznošz ni-
maju. Tudy dyrbi Kšcheszijan
šrijeni Wucz hiež, so won ani
nezwysłuje ani krobly neje, ale
pokorny pšchi tym Słowi woštane,
we prawej Nadžiji a Wjeri. Tak
dyrbja czi lubi Jandželjo pšchi
naš bycz, ale hewaš niz.

To třecze Spytowanje je
Traditio humana, człowške
Wustawki. To je jara wulke
Spytowanje, so šo ton Czert
šwazi naš pšches Cžez a Woz
pšcheczimo Božemu Słowu
do Pšchibojštwja pšchinesz.
Štemu pomha to jara wele,
so ta šwohnošna